

عنوان مقاله:

رابطه بین خودکارآمدی شغلی و سلامت روان در بین کارکنان بیمارستان بوعلی سینا شهرستان ساری

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی نوآوری های اخیر در روانشناسی، کاربردها و توانمندسازی با محوریت رواندرمانی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سمیه فلاح - کارشناسی ارشد روانشناسی. واحد ساری دانشگاه آزاد اسلامی. ساری. ایران

مهدی نیکخواه - متخصص گوش و حلق و بینی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران

خلاصه مقاله:

محیط کار و محلی که افراد در آن اشتغال دارند میتواند اثرات مطلوبی و نامطلوبی را در سلامت روان و نگاه آنان به زندگی داشته باشد. پژوهش حاضر با هدف بررسی خودکارآمدی با سلامت روان در بین کارکنان بیمارستان بوعلی سینا شهرستان ساری انجام گرفته است. روش این پژوهش از نوع پیمایشی و تحلیل آن از نوع همبستگی بوده و جامعه آماری کلیه کارکنان بیمارستان بوعلی سینا شهر ساری در سال 1391 هستند که نمونه آماری طبق جدول مورگان 217 نفر با روش تصادفی ساده انتخاب و دادهها با نرم افزار SPSS و در دو سطح توصیفی (توزیع فراوانی و استنباطی (آزمونهای همبستگی پیرسون و t مستقل) مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج حاصل از یافته های پژوهش نشان داد که بین خودکارآمدی شغلی و سلامت روان کارکنان بیمارستان رابطه معنی داری وجود دارد. از تحلیل یافتهها نتیجه میگیریم که خودکارآمدی نقش مهمی در تبیین سلامت روان کارکنان دارند و خودکارآمدی میتواند شاخصهایی برای ارزیابی میزان سلامت روان کارکنان باشد.

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی، سلامت روان، کارکنان بیمارستان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/990770>

